

2008. szeptember - **Az Országos Erdészeti Egyesület Erdők a közjóért és a Közönségkapcsolatok szakosztálya közös rendezvényt tartott Budakalász térségében 2008. június 17-én a Budakalászi Faluházban és a környező erdőkben rendezte az OEE Erdők a közjóért és a Közönségkapcsolatok szakosztálya kihelyezett együttes ülést.**

Az összejövetel első részében a résztvevők meghallgatták dr. Lánszki Imre ökológus előadását: „Ős-Buda helyének pontosítása a Pilisben” címmel, majd terepi bejárás következett Ős-Buda létesítményeinek feltételezett helyein.

Megengedhető-e az amatőr kutatóknak a magyar történelem vizsgálata?

– teszi föl a kérdést nemcsak a kutató, hanem Bakay Kornél professzor is a második ezredfordulón megjelent „Az Árpádok országa” című, egyik legjelentősebb könyvében. Majd így folytatja: „A leghatározottabb igennel kell válaszolnunk. Ám ahhoz, hogy valóban az elérhető legnagyobb mértékben megalapozott legyen a feltevésünk, együtt kell dolgoznia a kiképzett régésznek, a források nyelvét valóban jól értő történésznek, a lelőhelyet kiválóan ismerő természetjárónak és a geológusnak.”

Az ökológus így vallott kutatásainak kezdetéről: „Egyik természetjáró utam során a Nagy-Kevély keleti oldalának előterében húzódó »nevesincs« hegyen – mely 276 méteren van a tenger szintje felett – a helyben kitermelt és alakított kövek mellett emberi kéz által formált, más geológiai szerkezetű, más földrajzi környezetből odakerült, a természetestől lényegesen eltérő alakzatokat találtam.

Víznyerő hely a hegytetőn, tiszta vízzel az aszályos időszak után? Mi lehetett itt? Nem lehetett egyszerű kőbánya, hisz összerakott, épített formák, faragott kövek tűntek elő, a feketefenyővel betelepített hegyoldalban és hegytetőn, a bozóttal benőtt lejtőkön külső és belső falak, utak, belső terek és földalatti járatok mutatkoztak.

Lánszki Imre légi felvételek, régi térképek és metszetek egybevetésével látványosan mutatta be a hallgatóságnak Ős-Buda, illetve Alba Regale vélhető elhelyezkedését.

Legfontosabb forrásának talán Anonymus Gesta Hungarorum című művét tartja. 114 régi térkép összehasonlító elemzésével jutott arra a megállapításra, hogy az egykori Székesfehérvár, Alba Regia nem a mai helyén, hanem a Pilisben helyezkedett el.

Ezek alapján állapítja meg, hogy: „Sors rendelte bizonyíték-kereséseim alapján azt állítom, hogy krónikásaink Ős-Budavárra vonatkozó szavai hitelesek, beazonosíthatóak, a fennmaradt metszeteket jó térszemlélettel, helyismerettel és térinformatikai modellezésekkel pontosan értelmezni lehet az általam megjelölt helyre a vár, kolostor, templom, királyi fürdő, település, temetkezési hely együttest.”

De amíg nincs meg minden kétséget kizáróan a honfoglaló, honalapító vezérek lakhelye, földi nyugóhelye, addig kötelességünk a kutatás – állítja az ökológus kutató.

Az előadást követően a kutató válaszolt az újságírók kérdéseire. Ez idő alatt mindkét szakosztály titkárválasztást tartott, s a lemondott korábbi titkárok helyére az Erdők a közjóért szakosztály új titkárnak Horváthné Sándor Erzsébetet, illetve a Közönségkapcsolatok szakosztály Kovácsévics Pált választotta.

A terepi bejárás során először egy ókori szarkofágot tekintettünk meg, ahol a feltárt hamu elemzése több ezer éves eredetet igazolt. A következő helyszín egy olyan objektum volt, amelynek feltárása során föld alatti vízvezetékre bukkantak, illetve emberi kéz által létrehozott építmény nyomai fedezhetők föl.

Egy másik terepi alakzat víztározóként azonosítható. Végül arra a helyre vezetett az utunk, ahol

a feltételezések szerint Attila és esetleg Árpád sírja található.

Megfontolandó a helyileg illetékes erdőgazdasági társaság számára, hogy fölvegye a kapcsolatot Lánszki Imrével, mielőtt a Duna-Ipoly Nemzeti Park teszi látogatott látványossággá a zrt. területén föltalált érdekességeket. **Zétényi Zoltán**